

Politika ekmek kavgasıdır.

Sömürücüye

YUMRUK

Onbeş Günlük Siyasi Gazete

Ben sapana koşsamda
Kızlarımla, kurumu
Buğdayımı eller yer
Bana kalır samanı

Siyasi partilerin gerçek durumu ve emekçi halkımızın iktidara gelmesi

Siyasi partiler iktidara giden yollardır.

Peki, kurulu partiler kimleri temsil ederler? yani kimlerin hesabına iktidara geçerler?

Kesin olarak diyebiliriz ki, T.İ.P. (Türkiye İşçi Partisinden) gayri bütün partiler (C.H.P.) (A.P.) (M.P.) ile Güven Partisi ve diğer küçükler aslında hep aynı partilerdir. Bunların isimleri farklıdır sadece...

Ve bu sözü geçen partiler egemen sınıflarla sermayeci gurupların yani zengin partilerinden birini beğendiği için ona çalışıp oy vermekle karşı partiyi yendiğini sanmak tadır. Oysaki, T.İ.P. (Türkiye İşçi Partisinden) gayri hangisi kazanır sa kazansın Can ve gönülden partilerine çalışan köylülerle işçiler için bir şey değişmez. Çünkü oy verdikleri partiler kendi partileri değildir.

İşte bunun içindir ki, işçilerle köylüler daima sıkıntı çekmekte, horlanıp ezilmekte, üvey evlat muamelesi görmektedirler.

Zenginler ise, zevk ü sefa içinde yaşamakta, hükümetlerden itibar görmektedirler. Çünkü zenginlerin partisi iktidardadır...

Türkiye İşçi Partisine gelince. Gerçekten köylü ve işçiler gerçekten ik-

tidara gelmiş olacaklar. Ve zenginler iktidardan düşmüş olacak. İşte o zaman işçi köylü ve tüm emekçi halkımız ezilip horlanmaktan kurtulacak ucuzluk başlayacak, yevmiyeler artacak ve de işçilerle köylüler gerçekten itibar sahibi olacak. Çün-

kü, iktidarda kendi öz partileri olan İŞÇİ PARTİSİ vardır..

İyi günler yakındır. İşçiler, köylüler kendi partiniz ve öz ba öz sizlerin malı olan (T.İ.P.) Türkiye İşçi Partisi etrafında toplanın ve kendi iktidarını bizzat kurun.

İşçi ikramiyeleri zamanında ve tam olarak ödenmelidir

Önümüzde Ramazan bayramı var. Bu mutlu günde herkes çocuk çocuğu ile iyi günler geçirmesini ister. İster amma gel gör ki bu kahrolasıca bozuk düzende neş'e ile bayramı yapabilmek sadece Kapitalist denen zengin sınıfın tekelindedir.

Onlar açlığı düşünmez, borç düşünmez, sıkıntı nedir bilmez. Karnı tok sirtı pek; cebi sıcaktır. Ya biz işçi ve köylülerin. Bütün umudumuz şu ikramiyede. Gerçi bunun işçileri refaha ulaştıracağı düşünülemesede belki biraz nefes alabiliriz.

İşçi kardeşlerimizin iğferde alacak olduğu ikramiyelerin ne'vini şöylece hulusa edebiliriz.

- 1- İkramiyelerin son taksidi
- 2- Kesintilerden kalan miktarlar
- 3- 1968 yılı ikramiyelerinin ilk taksidi.

rin ilk taksidi.

Görülüyor ki işçi üç fasıldan ikramiyelerinin tamamını zamanında almamıştır.

Bazı madrabazlar 1968 yılı ikramiyelerinin ve rilmelerini mümkün görmüyorlar.

Biz o kanunbeylikli bu memlekette kanunlar hükümlerine işçi 1968 yılı ikramiyelerinde alacak tır. Mademki bir kanun ve bu kanuna göre hazırlanmış yönetmenlik var o yönetmenliğe göre bu ikramiye verilir. İkramiyeler Ramazan bayramından, Kurban bayramından, Cumhuriyet bayramından ve Yılbaşından önce verileceği kanun ve yönetmenlik icabıdır. Amma bayram ayın ayın birine isabet edeceğimiz o işçiyi ilgilendirmez. Mademki bu bayram 1968 yılı içine düşmüştür ikramiyeyi işçi hak etmiştir.

Bunu vermek istemeyenlere diyeceğimiz tek söz vardır. İşçi düşmanlığından vaz geçiniz. İşçinin hakkını zamanında tam olarak veriniz.

FİSKE

Halkevi, herkese salonunu kiraya verdiği halde, yalnız T.İ.P. ne vermedi. Neden ola...

- Neden olacak. T.İ.P. nin sesi acıtıyor galiba.

Türkiye İşçi Partisi Zonguldak il kongresi 7-Ocak-1968 Pazar günü yapılacaktır Zonguldak Maden işçisinin ve emekçi halkımızın kendi partisi olan TİP. in bu kongresinde Ankaradan Millet vekilleri ve parti yöneticileri katılacaklardır

Haber aldığımız göre Türkiye İşçi Partisi Zonguldak İl Yönetim kurulu 3 dönem normal kongresini 7- Ocak- 1968 pazar günü yapmayı için karar almış ve yoğun çalışma devresine girmiştir. Bu kongrede Ankaradan partili Millet Vekilleri de iştirak edeceklerdir.

Adalet partisinin işçilerin ve halkın yararına hiç bir çalışma yapmadığını açık ve seçik bir şekilde bu kongrede halkımıza anlatılacaktır. Bilhassa yeni iş kanunu ile işçilerin nasıl köle durumuna düşürülmek istendiğini bizzat işçi Millet Vekillerinin izah edeceklerdir.

..... Evet Müdür bey!

Çeşitli menfaat partilerinden sonra, AP. iktidarını, sırf iktidarda olduğu için destekleyen, esasında menfaatinden başka birşey düşünmeyen sizin gibi tipler elbette az değildir. Zaten başka türlü olmanız eşyanın tabiatına aykırıdır.

Duydukkı, son günlerde bazı arkadaşlarımızın, adreslerini ve sosyal durumlarını etüt etmekte meşgulünüz. Aklaız sıra göz dağı vermek ve havzamız işçisinin uyanışını engellemek istiyor veya isteyenlere hizmet ediyorsunuz,

Elbetteki, zâti âlinizi o makama getiren bu sömürü düzeni sahiplerine hizmet etmek asli görevinizdir. Yalnız size ve de sizin gibi kraldan daha çok kralcı geçinenlere şu hususu hatırlatmak isteriz.

Biz emekçi halkımızın kurtuluşu için kelle koymuş vatanseverleriz. Vız gelir bize sizin ve de efendilerinizin oyunları. Yalnız iyice belleğin ki, bir gün vatan hainlerinin ve emekçi halkımızın uyanışının karşısına çıkmak isteyenlerin adreslerini tetkik etmeye başlarsak, mezarda bile olsa adını bulur, toprağına tükürürüz. Duymuş olalımız.

S. YUMRUK

ADRESCİ

Duyun ulan, iyi duyun
Yaptığımız eski oyun
Müdür baskısına boyun
Eğeni de anasını...
Şöyle gerline gerline
Söverek alın terine
İşçiyi ahmak yerine
Koyanın da anasını...

Demokrasi nedir?

Yazan: Yavuz Ünal

İlkokul sıralarından tutunda; seçim meydana rına kadar hep bize belletmişlerdir. «Demokrasi hal idaresidir» diye. Gerçekten de demokrasi halkın kendisini idaresidir.

Fakat halkın, tek, tek, fikrini alıp meseleleri görüşmek ve karara bağlamak imkansızdır. Bunun için milleti meydana getiren çeşitli sınıflar (Patronlar, tüccarlar, işçiler, köylüler, Yani çalışanlar ve çalıştıranlar) kendi sınıflarının menfaatlerini savunabilmek için siyasi partiler kurarlar. Bu suretle kendi sınıfsal ayrıklarını devlet yönetimine koyarak iktidarı almaya uğraşırlar.

İşte dünyamızda ki her çeşit mücadele, en büyüğünden en küçüğüne kadar, bu iki ana sınıfın menfaat çatışmasından doğmaktadır. Birinci guruptan olanlara, yani çalıştıranlar sermayedarlar denir. Sermayedarların yurt çapında iş görenlerine kapitalist, Milletler arası iş gören büyük kapitalistlerde emperyalist denir.

Çalışarak hayatını kazanan insanlarda emekçi diyoruz. Bu sınıfın en belli başlı iki tabakasını işçi ve köylüler meydana getirirler.

Bu duruma göre siyasi mücadele İşte bu iki sınıf yani işçiler ve köylülerle para babaları arasındaki menfaat mücadelesidir.

Türkiye'de çalışan sınıfların, yani işçi ve köylülerin toplamı 30 milyonu aşkındır. Çalıştıran insanlarsa, ild milyona varan bir patron sınıfını teşkil ederler.

İşte bugüne kadar, emekçi halkımızın asırlardır devam eden mutsuzluğunun bitmemesi bu yüzdendir. Yani emekçi sınıfın kendi partisinin mecliste olmaması dolayısıyla, onun yerine patron partilerinin meclis dolurmasıdır.

Bu yüzden varlıklı sınıf her geçen gün hayattan daha çok memnun, emekçi sınıfa gittikçe daha mutsuzdur.

Mademki demokrasi halkın kendi kendisine idaresidir. O halde herkes kendi partisini bulmalı ve o partinin saflarında toplanarak, devlet yönetimine ağırlığını koymalıdır.

Meclis sıralarını dolduran altı partiden beşi yani; halk partisi, adalet partisi, C.K.M.P., Millet partisi, hep zengin sınıfın partisidir.

Ve meclis çalışmalarını ile devamlı surette varlıklı sınıfı müdafaa ederler. Çünkü o sınıfın partisidirler. Ve de bu yüzden her biri gerek tek başlarına ve gerekse ortaklaşa iktidara geldikleri halde, emekçi halkımızın hiç bir derdine çözümler getirememişlerdir.

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ ise gerçekten halkın partisidir. Bununla böyle olduğunu öteki patron partilerinin hep beraber partimize karşı çıkmalarından kolayca anlayabiliriz.

Çünkü İşçi Partisi iktidara geldiğinde avanta-dan zengin olma yolu kal-

kacak ve zenginlikler emekçi halkımızın mutlu luğuna dönüşecektir. İşte varlıklı sınıflar bunun için partimize kızarlar ve onun iktidara gelmesini istemezler.

Şimdi iyice biliyoruz ki, siyasi partiler, aslında çalışan ve çalıştıran olmak üzere iki ana sınıfın partisidirler. Ve bu iki ana sınıfın menfaatine hizmet ederler.

Türkiye İşçi partisi çalışan sınıfların partisidir ve işçilerle köylülerin, bizzat kurup kendi sınıfsal menfaatlerini savundukları biricik partimizdir. Diğerlerinin hepsi patron partisidir. Ve patronların yararına çalışır.

Mademki, oy çoğunluğu emekçi sınıftadır. O halde iktidar emekçi sınıfın olacaktır. Yani **TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ** iktidarında bizzat işçilerle köylüler iktidara gelmiş olacaklar ve kendi işlerini bizzat kendileri göreceklerdir.

Bartından sesler:

Patrona göre Sosyalizm

İçimizde birkaç tane kiremit — tuğla fabrikası vardır. Bunlardan birisi oldukça büyüktür ve yaz kış devamlı çalışır. 130 civarında işçisi vardır. İki yıl önce işçilerin hemen hemen tamamı sendikacı idi. Geçen yıldan bugüne sendikacı sayısı 6-7 kişiye indi. Bunlarında sen dikudan ayrılması veya iş ten atılması yakındır.

İşveren işçileri sendikadan ayırmak için, kimi ne çıkar sağlayarak, kimi ne baskı yaparak çeşitli

kandırma ve baskı yolları kullanmıştır.

Bu iş veren son yıllarda sosyalizmin tabii o komünizmden geliştiğini, bu tehlikeli gidişin durdurulması gerektiğini savunur.

İş veren için işçilerin, kanunların kendilerine sağladığı hakları işverenler istemeleri, bu hakları almak için teşkilatlanmaları tehlikeli sosyalist akımın onlar için bu komünistlik oluyor. Geliştikleri gözlenen somut belgelerdir.

HALK

Halkın azını aldatırsın
Her zaman
Halkın çoğunu aldatırsın
Zaman zaman
Ama halkın tümünü
Hiç bir zaman
Hiç bir zaman

Gahit İrgat

GER-ÇEK:

Kim çalışıyor ve kimler zengin oluyor

HÜSAMETTİN GÜVEN

Zonguldakta maden kömürünün bulunuşundan buyana deden, baban ve sen yer altında en ağır şartlarla kazınasallarsın. çok defa hayatını bile kaybedersin veya sakat kalırsın. Tıbbi baba ların gibi. Ama sen gene aç ve çıplaksın. İnsana yaraşır bir yaşama düzeyine ulaşamazsın. Sen işçi olarak 5 senelik 15 senelik işçi değilsinki. Yüzlerce senelik işçisin. Çünkü aynı işi dedelerden devralarak sürdürüyorsun. Hani servetin, hani malın mülkün, ne oldu, kim çaldı? İşte bu nu düşünmek lazım. Şehre elbetteki inersin ve koca koca apartmanlar, mağazalar, daha neler görürsün. Bunların hiç biri senin değilki. Mademki sen çalışıyorsun bunların arasında senin de olsular olmalı değilmiydi. Sen çalışmadığını veya Zonguldakta maden olmadığını farzet. Bu binalar bu mağazalar olacak mıydı. Elbetteki olmayacaktı. Yani zenginler burada bunları yapar laymıydı. Hangisi başka yerden milyonlar getirip bunları yaptı hiç biri. Şu halde bütün bunlar senin kazmanın ucundan çıktı. Sen çalıştın onlar seni sömürdüler. Senin ürettiğin değerlere el koydular. Nasılım? Seni çok ucuz çalıştırdılar senin ürettiklerinde sana o kadar pahalı sattılarki sen zayıf, sen fakir kaldın. Buna rağmen ölmek için genede çalıştın. Kapitalist denen bu zengin sınıf zaten sana ölmeyecek kadar bir yövmiye verecektir. Vermezse yarın işini yapacak insan bulamaz.

Zenginlik, insanca yaşama özlemi içinde sen oyalanıp durursun. Onlarda sana boyuna umut verirler. Açık konuşuyoruz. Zenginlik haksız bu senin hakkın olmalıydı. Çünkü sen çalışıyorsun Dünyanın her nimetli çalışanın hakkıdır. Bu hakkı iktisap etmek için çaba sarfetmelisin, Bu çaba sınıf bilincine ulaşip senin partin olan Türkiye İşçi Partisi etrafında toplanmanla mümkün dür. Bu hakkı senden kimse alamaz. Oy senin bilek senin, yürek senin. Partine gir, sen söz sahibi ol ve meclise sen gir. Oyla değilmi bu? Şu halde oyun bütününü sendendir.

Onlar seni korkutmak isteyecekler. İşçi Partisi şöyledir, böyledir. İnanmayacaksın o soygunculara diyeceksinki mademki böyle diyorsunuz Hani güzel bir evim, hani yüksek tahsilde çocukum, hani param ve pulum bende bir şey yok, sizde ise milyonlar. Sizmi çalıştırmazda zengin oluyoruz. O zaman seyredin Kapitalist denen zengin sınıfın ve onların uşaklarının telaşlarını.

Bu mu Sosyal Adâlet???

İşçi Kardeşlerim, İnsan Hakları Evrensel Beyannamesini imzalayan Devletlerin arasında Türkiye'mizin de bulunduğunu ve bu imzalayışın yıl dönümünün kutlanmasını rad yolarımızdan dinliyoruz.

Bakalım bugünkü hükümetimiz bize ne insan hakkı tanıyor. Durumumuza ve çalıştığımız iş yeri ne bir göz atalım.

İşçi kardeşim, senin yevmiyen 15 lira olduğu halde Sosyal Haklarla sana ve bütün Türkiyede yaptıkları yayınlarla 43 lira yevmiye aldığını söylüyorlar. Bakalım hangi sosyal haklar sana tanınıyor. Millet'in gözünü boyamak için, biz işçilere kolay geçim sağlamak için Ekonomik yaptık derler ve Ekonomikler çarşıdan daha pahalı işçiye mal satar. BU MU SOSYAL HAK?

İşçi kardeşim hükümete gelen misafirleri EKİ. nin misafirhanesinde misafir yaparlar, viskiler, şampanyalar içilir atemler yapılır masrafı işçiye yüklenir. İşletme zarar ediyor. Zarar işçinin-Kâr patronun. BU MU SOSYAL HAK???

Sen bir oda kirayla tutamıyacak haldeyken senin patronun, EKİ. nin Umum Müdürü sana Ada pazarında Karasuda dinlenme evleri yapacağı orada ailenizle gidip dinleneceksiniz deyip seninle alay ederler. BU MU SOSYAL HAK???

Sen bu 15 lirayla bir oda bir mutfaktan başka yere oturmayacağını bilen patronlar sana 5-10 nüfus olduğun halde az kömür kendileri konforlu evlerde hatta kaloriferli evlerde oturdukları halde senden çok kömür alırlar. Küçük eve az kömür, büyük apartmana büyük eve çok kömür. BU MU SOSYAL ADALET???

İşçi kardeşim sen tekaüde ayrıldığında sen işçi eviade oturmuyordun. Senin evden sosyal hakkın yoktur. Seni az maaşla tekaüde ayırırlar. Seni şim diye kadar aç ve evsiz bıraktıkları yetmemiş gibi, sonunda da sana bu son hileyi oynarlar. BU MU SOSYAL ADALET???

İşçi kardeşim sen işletmeden ev talebinde bu-

lunduğun zaman biz herkese ev vermeyiz, evler sosyal hak değildir derler. Fakat dileklerine bunu sosyal hak sayarlar. Evlerde oturanlara sosyal hak sayılır ve tekaüt olduğu zaman ev kirası maaşına zamlı olarak verilir. Sana verilmez. BU MU SOSYAL ADALET???

İşçi kardeşim memurların çocukları nerede olursa olsun çocuk parasalarını alırlar da senin köyündeki çocuğunun parasını sana vermezler. BU MU SOSYAL ADALET???

İşçi kardeşim memur

Muhittin Kurt

BİZ Kİ

Biz ki toprağın kölesi
Biz ki yerin altında
Kara kömürle haşır neşir
Verem olan biz
Sakat kalan biz
Can veren biz

Biz ki bu vatanın
Sırtlarına budak budak kol vermiş
Her barajda, yolda caddede
Her ne varsa elimiz değmiş
Biz ki bu vatan için
Kan vermiş, can vermiş

Biz ki fabrika bacalarında
Alın terimizdir çıkan
Biz ki çarklar arasında
Kolu kopan bacağı kopan

Biz ki basamağı tefecinin
Boğaz tokluğuna kelle sallayan
Bizim diyecek neyimiz var ki
Biziz çıplak doğan
Çıplak yaşayan

Biz ki yüzyıllar boyunca
Köle, esir, uşak olan
Her seçim arifesinde
Bir yağın uyutulan

Yeter artık uyuduğumuz bu uyku
Kendi hakkımızı kendimiz aramalıyız
Bizden olmayanları seçmeyelim
Mecbise biz varmalıyız

Halk Türküsü

Ben halkım
Yalanda yokum
Yarı aç, yarı tokum
Sağır taş, kapıları bekler
İşsiz
Güçlü ellerime bakın
Ben halkım
Yarı çıplakım
Yalanda yokum
Bin yıllık yurdumda öksüz
Yalınayak
Okulsuz çocuklarım
Ben halkım
Sevmiyorsanız korkun

Celal Vardar

lara verilen 45 gün izin haklarını istedikleri zaman istedikleri kadarını kullanırlar, sana 12 gün, 18 gün, 24 gün izin verirler ve istedikleri zaman çıkarlar. Onlara 45 gün sana 12 gün. BU DA SOSYAL ADALET???

İşçi kardeşim, bu ve bunlara benzer haksızlık ve adaletsizlikten kurtulmak mı istiyorsun? Şu halde senin partin olan Türkiye İşçi Partisi saflarında toplan. Toplan ki senin hakkını el değil, bizzat kendin tayin et.

Parti haberleri

Türkiye İşçi Partisi Zonguldak İl kongresi 7 Ocak 1968 pazar günü yapılacak.

Geçen hafta içinde Türkiye İşçi Partisi Aydın İl kongresi yapılmıştır. Ege emekçilerinin yegâne partisi olan İşçi Partisine olan bağlılıklarını bir kere daha göstermişlerdir. Mahalli konuşmacılar tütün, özüm ve incir üreticilerinin nasıl sömürüldüklerini en ince noktalarına kadar anlatmışlar bundan kurtulmak için tek çıkar yolun Türkiye İşçi Partisi saflarında toplanmasını gereğini anlatmışlar-

dır. Zonguldak teşkilatı olarak Aydın emekçi kardeşlerimizi selamlamaktan kıvanç duyarız.

Türkiye İşçi Partisi Genel Merkezi Ankara'da TİP Haberleri isimli bir broşür yayınlamaktadır. Yıllık abone bedeli 15 lira olan TİP Haberleri dışarda satılmayıp yalnız abonelerine gönderilmektedir. Memleket sorunlarının tek tek eleştirileri yapılan ve çözüm yolları gösterilen bu broşürlerin isteme adresi şudur:

TİP Haberleri
Mithatpaşa Caddesi 63/1
Yenişehir—Ankara

Mücadele ve işçi sınıfı

Tarih içinde İŞÇİ SINIFININ mücadelesi, ekonomik, politik ve ideolojik olmak üzere çeşitli şekillerde görülür.

Ücretlerin arttırılması, işgünü süresinin azaltılması, v.b. hayat ve çalışma şartlarının ıslahı işçilerin EKONOMİK mücadelesinin konusudur. İşçi ekonomik menfaatlerini korumak için sendikalar, yardımlaşma sandıkları ve buna benzer teşkilatlar kurarlar. İşçi sınıfının menfaati, okumuş bir adam veya bir parti tarafından uydurulmuş menfaat değil, VARLIK olarak mevcut olan menfaattir. Bu menfaati doğuran şey de KAPİTALİST cemiyetinin, işçi sınıfını sömürülmeğe, ezilmeye, ağır hayat şartlarına mahkûm eden EKONOMİK ilişkileridir.

İşçilerin, tüm EMEKÇİLERİN durumlarını iyi leştirmek, ezilmişlikten kurtuluşlarını leştirmek için hep beraber KAPİTALİSTLERE karşı mücadele etmekten başka çare olmadığını anlamaları demek, işçilerin SINIF

ŞUURUNA ermeleridir.

İşçiler, Ekonomik isteklerini, iş günü süresinin azaltılması, ücretin arttırılması, hayat ve çalışma şartlarının ıslahı v.b. elde etmek için POLİTİK mücadelenin şart olduğunu görürler. Bunun için, işçilerin sınıf mücadelesinin büyük şekli POLİTİK MÜCADELEDİR.

Kapitalistler, (patronlar) grevlerin önlenmesinde ve desteklenmesinde sendikaların, buna benzer işçi teşekküllerinin faaliyetlerine engeller koyan kendi hükümetlerine sırtlarını vermişlerdir. (Daha ziyade sendikalar satın alınıp, işçiden kopmasını sağlarlar.)

Görüldüğü gibi, bizzat hayatın kendisi işçiyi Kapitalistlere ve onların menfaatlerini koruyanlara karşı POLİTİK mücadeleye iter. Politik mücadelenin yürütülmesinde ancak işçi sınıfının, bir şuur olarak kendi şuuruna varması, menfaatlerini iyice anlayıp partisinin (TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ) çatısı altında birleşmesi ile mümkündür.

Geçmişte bir sosyalistin mahkemedeki müdafaası

Önce şunu belirtiyim ki, ben kendimi savunmak istemiyorum. Yalnızca savcının, halkı bir sınıfa karşı kışkırtmak saydığı yazıyı neden yazdığını açıklamak istiyorum. Eğer bir, toprağın yoksul insanları, açlık ve yoksulluğumuzun etkisi altında pek hoş gitmeyecek yazı yazarsak savcı hemen devletin güvenliği için endişeye kapılmamalıdır. Ama eğer devlet bu yazı ile tehlikeye düşürülüyorsa, o zaman, bu efendiler, her namuslu insanı isyan ettirecek bir durum yaratmakla töhmetlendirileceklerdir. Savcı beni suçlu sandalyesine oturtuyor, çünkü isyan ettirici şeyler beni isyan ettirdi. O, gözlerim ve yüreğim olduğu için beni suçluyor. Savcı işçiler bu hakları elde edecek kadar olgunlarsa onları elde edeceklerdir diyor. Ama garip değilmi, işçilerin vatandaş haklarına sahip olacak olgunluğa henüz erişmemiş saydıkları bir anda, aynı işçi sınıfının en az olgunlaşmış bölümünden bir üyesi, bir üyesi, bir toprak amesi, suçlu sandalyesine oturtuluyor.

Ama insanları kalpsizca bir birine düşman etmek isteyen bu tehlikeli halka bir bakalım. Savcı baharda benimle birlikte gelsin, 10 lira yevmiye için günde 16 saat çapa çabalasın, bir parça kuru ekmek ve kokmuş yemek yesin ve tarlalarda kendisi için kazdığı bir çukur da altı saatlik bir uykuyla yetinmesin isterdim. Ya daha sonra yazın, güne, taze mısırların toplanacağı zamana kadar, aynı besinle günde 12-16 saat çarpışması gerekirdi. Eğer bütün bunlara bir yol de neyipte ondan sonra yazıyı okusaydı, onu gerçekten pek doğru bulacaktır. Çiftliklerde aile babaları 10 lira için sabahın üçünden akşamın onuna kadar çalışırlar. Evet, sözlerimden şüphe eden herkes benimle gelebilir. Onlara her şey göstereceğim.

Ve zaten, yazım ne diyor ki? Beylerimiz için

tek kolime (söz) söylemeden öleceğimizi sanıyorlar? Evet, sayın hakimler, savcının açlıktan ölmek istemeyeceğine eminim. Ve ülkede bunu isteyebilecek hiç kimse yoktur. Ama biz, Devletin ve zenginlerin bize karşı insanca olmayan davranışları karşısında susamayız. Hiç kimse bunun için onları övme mizi bekleyemez.

Açlık ve yoksulluk

beni bir köylü sosyalisti yaptı. Ben sosyalist oldum. Çünkü iktidardakilerin SOSYALİSTLERE nasıl zülm ettiklerini gördüm.

Ben, SOSYALİST oldum; çünkü, SOSYALİST ilkelerine bağlı olanların hürriyet, eşitlik, kardeşlik üstüne konuşmakla kalma diklerini, bu ilkeler uğruna acı çekmeyecekti harır olduklarını gördüm.

Hapistende korkmuyorum. O kadar iyi insanların acı çektiği ve hala çekmekte olduğu yere sevinerek gideceğim. Biz SOSYALİSTLERİN diklikle sakladığımız kutsal bir emanetimiz vardır. Mahpuslarımızın listesi.

Neden bu değerli belgeye bir köylü SOSYALİST olarak benim de adım yazılmadı? Bir ha-

pis mahkûmiyetini, kalemiyle kazanan ilk toprak işçisi olacağım için, hapishaneye girmekten gurur duyacağım için, hapishaneye girmekten gurur duyacağım.

Bu, toprak işçilerinin herkesin söylediği kadar bilinçsiz olmadıklarının en güçlü delili olacaktır.

Not: Kısaltılmıştır.

Türkçeleştirilmiştir.

İşverenlerin mi işçilerin mi sendikası

Maden Havzamızda sendikacılığın (S) harfihi bilmeyen işçilerin sayısı korkunç derecededir. Bu korkunçluğun yanında sendikacılığı bildiğini iddia edenlerin sayısı da insanı gülerken ağlatan derecededir.

Maden işçisinin sendikacılık bilgisi olmamasından istifade eden şıngöz sözde sendikacıların kurdukları sendika sayısı otuzaya yaklaşmaktadır. Havzamızdaki kırkbin maden işçisi bu sendikaların gelic kaynaklarıdır.

Bir garson, bir maden işçi sendikası kuramaz. Kurarsa, bu sendika ya maden işçisi sendikası, denemez. Bu sendika ya sarı sendikadır, ya da mevcut kanunun maddelerinden istifade ederek işçi ailelerini çeşitli şekillerde yok eden asalaktır. Garson gibi bir memur, bir mühendis veya tekniker, tüccar ve esnaftan biri de maden işçileri sendikası kuramaz.

Ya bir şöför, bir maden başçavuşu, bir maden kâtibi, bir ustabaşı da aynı sendikayı kurabilir mi?

Maden İşçileri Sendikası adı altında maden havzamızda kurulan otuzaya yakın sendikaların yönetim kurulu başkan ve üyeleri arasında şöförlerin, şeflerin, maden başçavuşların, mürşek vaşlarının ve ustabaşının başkanlığına göremeyiz. Sendikanın asıl sahibi olan, kazması kazması ve küreği ile çalışan, omuzunda direk çeken işçilerden bir tanesi-

nin yönetim kurulunda görevlendirilmemesinin asıl nedeninin araştırılması kimsenin aklına gelmemiştir.

Kendilerini işçi diye ortaya koyan, bir maden başçavuşu, bir maden çavuşu, bir ustabaşı aslında birer işverenlerdir. Bir işçinin diğer bir işçiye pırım verdiği, bir iş cezasından dolayı yevmiyesini sıfır yaptığı görülmemiştir. Fakat kendilerini işçi diye ortaya atan maden başçavuşları, kâtipleri ve ya bir işveren oldukları için bir işçinin işini değiştirebilir, ona pırım ve ya yevmiye cezası verebilir.

Asıl işçi olan ekinde kazması küreği ile yerin derinliklerinde çalışan işçilerin yanında işveren de olduğumuz şef baş madenci, maden kâtiplerinin başında bulunan sendikalar birer işveren sendikalarıdır. Bir şöför, bir maden başçavuş, kâtibin ve bir ustabaşının birer sendikası olduğu halde hiçbir zaman işveren olmayan işçinin maden havzamızda bir tek sendikası kurulmamış ve işçi hüviyetindeki işverenlerin baskısı ile de kurdurulmamıştır.

Yevmiyesi 15 lira olan şöförün maaşının 3000 lira, yevmiyesi 30 lira olan baş madencinin maaşının 2500 lira olmasını sağlayan Maden İşçileri Sendikalarının asıl sahibi olan maden işçisinin yevmiyesinin bugünkü yaşama standartlarına uygun olmasının istenme-

mesinin nedenlerini işçinin uyandırılmamasında aramak gerektir. Maden işçisi uyandırdığı gün asalak

lar yok olacak ve maden işçisinin karşısına asıl işveren olan E.K.İ. müessesesi çıkacaktır.

FAKİRSEN VAY HÂLINE

Bizim Memet Köyden kalkıp bir vilayete iş aramaya gitmiş. Hemen İşçi Bulma Kurumuna koşarak iş aradığını söylemiş.

Orada bulunan ve köy ağalarını andıran memur efendi bizim Memet de.

— Ne iş yaparsınız diye sormuş

— Ne iş varsa yaparım efendim.

— Tahsilin varmı?

— Orta okuldan mezunum.

— Bizim sana vereceğimiz işi yapamazsın hamşerim. Bizde iş var fakat sana göre değil. Bizde olan iş memurluk. Sen yapamazsın. Seni gören köylü sanıyor.

— Evet efendim köyden yeni geldim.

— İsmi ne senin

— Memet

— Nerelisin?

— Malatyalı'yım.

DÜZETME
7 inci sahifedeki Bartından savcı savcısının son cümlesi şöyle olacaktır: Güzelce.

... Bu baharın ilk işçi toplantılarında sosyalist okuma geleneği ni gösteren sonuc bulgularıdır. Onlar işçi bir konstitüsyon oluyordur.

— Bırak canım şurayı, oradanda bu zamana kadar adamını çıkarmış?

Memur beyin bu lafına içerde bulunan diğer memurların kahkahalarıyla gülmesi eklenmiş. Tabiki insan için bu acı manzaryı düşünmek hakikaten de düşünmek bile acı oluyor ama bizim Memet bu dramı yaşadığı bile Memet oradan nasıl çıktığını bize anlatırken sanki rüya anlatıyordu.

Köylü ve fakir isen vay haline hele bu devirde vay haline..

Emîn G.

Dizgi, baskı
Bingöl Matbaası
Tel.2390 Zonguldak

Sahibi
Hüsamettin Güven
Sorumlu Müdür:
Ahmet Hamdi Dinler
28-Aralık-1967
Sayı: 5 Fiyatı: 25, Kuruş
Yıllık Abone Fiyatı 6 TL.